

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/41/EU

af 3. april 2014

om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, litra a),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Republikken Østrig, Republikken Slovenien og Kongeriget Sverige,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig det mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) I henhold til artikel 82, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal det retlige samarbejde i straffesager i Unionen bygge på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser, der siden Det Europæiske Råds møde den 15.-16. oktober 1999 i Tammerfors almindeligvis er blevet betegnet som en hovedhjørnesten i det retlige samarbejde i straffesager i Unionen.
- (3) Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA ⁽²⁾ omhandler behovet for umiddelbar gensidig anerkendelse af kendelser for at forhindre destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af bevismateriale. Da dette instrument imidlertid er begrænset til indefrysningsfasen, skal indefrysningskendelsen ledsages af en separat anmodning om overførsel af bevismaterialet til den stat, der udsteder ordren (»udstedelsesstaten«), i overensstemmelse med de regler, der gælder for gensidig retshjælp i straffesager. Dette fører til en totrinsprocedure, der er skadelig for effektiviteten. Desuden sameksisterer denne ordning med de traditionelle samarbejdsinstrumenter og bruges derfor sjældent i praksis af de kompetente myndigheder.
- (4) Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA ⁽³⁾ vedrørende den europæiske bevissikringskendelse blev vedtaget for at anvende princippet om gensidig anerkendelse med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager. Den europæiske bevissikringskendelse finder imidlertid kun anvendelse på bevismateriale, der allerede findes, og dækker derfor et begrænset spektrum af strafferetligt samarbejde for så vidt angår bevismateriale. På grund af dens begrænsede anvendelsesområde har kompetente myndigheder frit kunnet anvende den nye ordning eller anvende procedurerne for gensidig retshjælp, der under alle omstændigheder stadig kan finde anvendelse på bevismateriale, der ligger uden for den europæiske bevissikringskendelses anvendelsesområde.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.3.2014.

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA af 18. december 2008 om en europæisk bevissikringskendelse med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 72).

- (5) Siden vedtagelsen af rammeafgørelse 2003/577/RIA og 2008/978/RIA er det blevet klart, at den nuværende ramme for indsamling af bevismateriale er for fragmenteret og kompliceret. Der er derfor behov for en ny tilgang.
- (6) I Stockholmprogrammet vedtaget af Det Europæiske Råd af 10.-11. december 2009 fandt Det Europæiske Råd, at der bør arbejdes videre med oprettelsen af et omfattende system til fremskaffelse af bevismateriale i sager med en grænseoverskridende dimension baseret på princippet om gensidig anerkendelse. Det Europæiske Råd anførte, at de eksisterende instrumenter på dette område er fragmenterede, og at der er behov for en ny tilgang, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse, men som også tager hensyn til fleksibiliteten i det traditionelle system for gensidig retshjælp. Det Europæiske Råd efterlyste derfor et samlet system til erstatning for alle eksisterende instrumenter på dette område, herunder rammeafgørelse 2008/978/RIA, der så vidt muligt omfatter alle former for bevismateriale, indeholder frister for håndhævelse og så vidt muligt begrænser grundene til afslag.
- (7) Denne nye tilgang bygger på et enkelt instrument kaldet den europæiske efterforskningskendelse. En europæisk efterforskningskendelse skal udstedes for at få en eller flere specifikke efterforskningsforanstaltninger udført i den stat, der fuldbyrder efterforskningskendelsen (»fuldbyrdesstaten«) med henblik på indsamling af bevismateriale. Dette omfatter fremskaffelse af bevismateriale, der allerede er i fuldbyrdesmyndighedens besiddelse.
- (8) Den europæiske efterforskningskendelse bør have et horisontalt anvendelsesområde og bør derfor finde anvendelse på alle efterforskningsforanstaltninger, der tager sigte på at indsamle bevismateriale. Oprettelsen af et fælles efterforskningshold og indsamling af bevismateriale inden for et sådant efterforskningshold kræver imidlertid specifikke regler, der bedre kan behandles separat. Med forbehold af anvendelsen af dette direktiv bør eksisterende instrumenter derfor fortsat finde anvendelse på disse typer efterforskningsforanstaltninger.
- (9) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på grænseoverskridende observationer som nævnt i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen ⁽¹⁾.
- (10) Den europæiske efterforskningskendelse bør fokusere på den efterforskningsforanstaltning, der skal udføres. Udstedelsesmyndigheden har de bedste forudsætninger for på grundlag af sit kendskab til detaljerne i den pågældende efterforskning at beslutte, hvilken efterforskningsforanstaltning der skal anvendes. Fuldbyrdesmyndigheden bør dog så vidt muligt anvende en anden type efterforskningsforanstaltning, hvis den anførte foranstaltning ikke eksisterer i henhold til dens nationale lovgivning eller ikke ville være tilgængelig i en tilsvarende national sag. Tilgængelighed bør henvises til tilfælde, hvor den anførte efterforskningsforanstaltning eksisterer i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning, men kun er lovligt tilgængelig i visse situationer, for eksempel når efterforskningsforanstaltningen kun kan udføres ved lovovertrædelser af en vis grovhed, mod personer, til hvem der allerede er en vis grad af mistanke, eller med samtykke fra den pågældende person. Fuldbyrdesmyndigheden kan også benytte sig af en anden type efterforskningsforanstaltning, når den ville opnå samme resultat som den efterforskningsforanstaltning, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse med midler, der medfører mindre indgriben i grundlæggende rettigheder.
- (11) En europæisk efterforskningskendelse bør vælges, hvis fuldbyrdelsen af en efterforskningsforanstaltning forekommer at være rimelig, tilstrækkelig og anvendelig i det foreliggende tilfælde. Udstedelsesmyndigheden bør derfor vurdere, om det ønskede bevismateriale er nødvendigt og rimeligt i forhold til sagens formål, om den valgte efterforskningsforanstaltning er nødvendig og rimelig med henblik på indsamling af det pågældende bevismateriale, og om en europæisk efterforskningskendelse bør udstedes med henblik på at inddrage en anden medlemsstat i indsamlingen af dette bevismateriale. Samme vurdering bør foretages i godkendelsesproceduren, når godkendelse af en europæisk efterforskningskendelse er påkrævet i henhold til dette direktiv. Fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse bør ikke afslås af andre grunde end dem, der er fastsat i dette direktiv. Fuldbyrdesmyndigheden bør dog have ret til at vælge en mindre indgribende efterforskningsforanstaltning end den, der er angivet i den pågældende europæiske efterforskningskendelse, hvis den gør det muligt at opnå lignende resultater.
- (12) Når de udsteder en europæisk efterforskningskendelse, bør udstedelsesmyndigheden lægge særlig vægt på at sikre fuld respekt for de rettigheder, der er fastlagt i artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret). Uskyldsformodningen og retten til et forsvar i straffesager er en grundpille i de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i chartret på det strafferetlige område. Enhver begrænsning af sådanne rettigheder ved en efterforskningsforanstaltning, der træffes i overensstemmelse med dette direktiv, bør fuldt ud passe til de krav, der er fastlagt i artikel 52 i chartret med hensyn til nødvendighed, proportionalitet og mål, som den bør stræbe efter, navnlig beskyttelsen af andres rettigheder og friheder.

⁽¹⁾ Konvention om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

- (13) For at sikre fremsendelse af den europæiske efterforskningskendelse til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan udstedelsesmyndigheden gøre brug af alle de mulige eller relevante fremsendelsesmidler, f.eks. det sikre telekommunikationssystem, der anvendes af det europæiske retlige netværk, Eurojust eller andre kanaler, der anvendes af judicielle eller retshåndhavende myndigheder.
- (14) Når medlemsstaterne afgiver en erklæring om sprogordningen, opfordres de til foruden deres officielle sprog at medtage mindst ét sprog, der er almindeligt anvendt i Unionen.
- (15) Dette direktiv bør gennemføres under hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ⁽¹⁾, 2012/13/EU ⁽²⁾ og 2013/48/EU ⁽³⁾, der vedrører processuelle rettigheder i straffesager.
- (16) Ikkeindgribende foranstaltninger kunne f.eks. være sådanne foranstaltninger, der ikke krænker retten til privatlivets fred eller ejendomsretten, afhængigt af den nationale ret.
- (17) Ne bis in idem-princippet er et grundlæggende retsprincip i Unionen som anerkendt i chartret og udviklet i EU-Domstolens retspraksis. Fuldbyrdelsesmyndigheden bør derfor kunne afslå at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse, hvis fuldbyrdelsen ville stride mod dette princip. Da den sagsbehandling, der ligger til grund for en europæisk efterforskningskendelse, har foreløbig karakter, bør dens fuldbyrdelse ikke kunne afslås, når den tager sigte på at fastslå, hvorvidt der foreligger en eventuel konflikt med ne bis in idem-princippet, eller når udstedelsesmyndigheden har forsikret, at bevismateriale, der er overført som følge af fuldbyrdelsen af efterforskningskendelsen, ikke vil blive anvendt til at retsforfølge eller straffe en person, med hensyn til hvilken der er afsagt endelig dom for de samme forhold i en anden medlemsstat.
- (18) I lighed med andre instrumenter vedrørende gensidig anerkendelse medfører dette direktiv ikke en ændring af pligten til at overholde de grundlæggende rettigheder og de grundlæggende retsprinsipper som fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i chartret. For at gøre dette tydeligt indsættes der en specifik bestemmelse i teksten.
- (19) Oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Unionen er baseret på gensidig tillid og en formodning om alle medlemsstaters overholdelse af EU-retten, navnlig de grundlæggende rettigheder. Denne formodning er dog afviselig. Hvis der er vægtige grunde til at tro, at gennemførelsen af en efterforskningsforanstaltning, der er anført i en europæisk efterforskningskendelse, ville medføre krænkelse af en grundlæggende ret, og at fuldbyrdelsesmedlemsstaten ville tilsidesætte sine pligter vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder, der anerkendes i chartret, bør fuldbyrdelsen af kendelsen afslås.
- (20) Det bør være muligt at afvise en europæisk efterforskningskendelse, når dens anerkendelse eller fuldbyrdelse i fuldbyrdesstaten ville indebære en krænkelse af en immunitet eller et privilegium i denne stat. Der findes ikke nogen fælles definition af, hvad der udgør en immunitet eller et privilegium i EU-retten, og den præcise definition af disse begreber er derfor overladt til national lovgivning, hvor den kan omfatte former for beskyttelse, der finder anvendelse på læge- og advokaterhvervet, men ikke bør tolkes på en måde, der er i modstrid med forpligtelsen til at ophæve visse grunde til afvisning som fastlagt i protokollen til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽⁴⁾. Sådanne grunde kan også omfatte regler vedrørende pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, selv om de ikke nødvendigvis betragtes som privilegier eller immuniteter.
- (21) Tidsfrister er nødvendige for at sikre et hurtigt, effektivt og konsekvent samarbejde mellem medlemsstaterne i straffesager. En afgørelse om anerkendelse eller fuldbyrdelse og den faktiske fuldbyrdelse af en efterforskningsforanstaltning bør træffes med samme hurtighed og prioritet som i en lignende national sag. Der bør sættes tidsfrister for at sikre en afgørelse eller fuldbyrdelse inden for en rimelig frist eller for at opfylde procedurekrav i udstedelsesstaten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjeemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Protokol, udarbejdet af Rådet i overensstemmelse med artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 326 af 21.11.2001, s. 2).

- (22) De retsmidler, der er til rådighed mod en europæisk efterforskningskendelse, bør i det mindste svare til dem, der er til rådighed i en national sag mod den pågældende efterforskningsforanstaltning. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med deres nationale lovgivning sikre anvendeligheden af disse retsmidler, bl.a. ved i god tid at informere alle interesserede parter om mulighederne og måderne at søge disse retsmidler på. I tilfælde, hvor indvendinger imod en efterforskningskendelse indgives af en berørt part i fuldbyrdesstaten med hensyn til de vægtige grunde til at udstede efterforskningskendelsen, er det tilrådeligt, at oplysninger om en anfægtelse fremsendes til udstedelsesmyndigheden, og at den berørte part underrettes herom.
- (23) Udgifter, der opstår på fuldbyrdesstatens område i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse, afholdes udelukkende af denne stat i overensstemmelse med det almindelige princip om gensidig anerkendelse. Fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse kan imidlertid medføre ekstraordinært høje omkostninger for fuldbyrdesstaten. Sådanne ekstraordinært høje omkostninger kan for eksempel være komplekse ekspertudtalelser eller omfattende politiaktioner eller overvågningsaktiviteter over en lang periode. Dette bør ikke hæmme fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse, og udstedelses- og fuldbyrdesmyndighederne bør søge at fastslå, hvilke omkostninger der kan anses for at være ekstraordinært høje. Omkostningsspørgsmålet kan gøres til genstand for høringer mellem udstedelses- og fuldbyrdesstaten, og det anbefales, at dette spørgsmål løses i høringsfasen. Som en sidste udvej kan udstedelsesmyndigheden beslutte at trække den europæiske efterforskningskendelse tilbage eller at opretholde den, og den del af omkostningerne, som fuldbyrdesstaten anser for at være både ekstraordinært høje og absolut nødvendige i forbindelse med en sag, bør dækkes af udstedelsesstaten. Den givne mekanisme bør ikke udgøre en yderligere grund til afslag og bør under ingen omstændigheder misbruges på en sådan måde at fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse forsinkes eller hindres.
- (24) Den europæiske efterforskningskendelse fastsætter en enkelt ordning for bevisoptagelse. Supplerende regler er dog nødvendige for visse typer efterforskningsforanstaltninger, der bør anføres i den europæiske efterforskningskendelse som f.eks. midlertidig overførsel af frihedsberøvede personer, afhøring ved hjælp af video- eller telefonkonference, indhentning af oplysninger vedrørende bankkonti eller banktransaktioner, kontrollerede leverancer eller diskrete undersøgelser. Efterforskningsforanstaltninger, der medfører indsamling af bevismateriale i realtid, løbende og over en vis periode, bør være omfattet af den europæiske efterforskningskendelse, men praktiske ordninger bør, når det er nødvendigt, aftales mellem udstedelses- og fuldbyrdesstaten for at tage højde for forskellene mellem den nationale lovgivning i disse stater.
- (25) Dette direktiv indeholder regler om udførelsen af en efterforskningsforanstaltning på alle trin i en straffesag, herunder selve retssagen, om nødvendigt med deltagelse af den pågældende med henblik på indsamling af bevismateriale. En europæisk efterforskningskendelse kan f.eks. udstedes med henblik på midlertidig overførsel af den pågældende til udstedelsesstaten eller på gennemførelse af en afhøring via videokonference. Hvis den pågældende imidlertid skal overføres til en anden medlemsstat til strafferetlig forfølgelse, herunder indbringelse for retten med henblik på en retssag, bør der udstedes en europæisk arrestordre i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾.
- (26) Med henblik på en forholdsmæssigt afpasset anvendelse af en europæisk arrestordre bør udstedelsesmyndigheden overveje, om en europæisk efterforskningskendelse vil være et effektivt og forholdsmæssigt middel i en straffesag. Udstedelsesmyndigheden bør især overveje, om udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse med henblik på at afhøre en mistænkt eller tiltalt via videokonference kunne være et effektivt alternativ.
- (27) En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for at fremskaffe bevismateriale om konti, uanset arten, som den person, der er genstand for en straffesag, måtte have i en bank eller anden finansiel institution. Denne mulighed skal forstås bredt som omfattende ikke kun mistænkte eller tiltalte, men også enhver anden person, om hvem de kompetente myndigheder under straffesagen finder sådanne oplysninger påkrævede.
- (28) Når der i dette direktiv henvises til finansielle institutioner, bør dette udtryk forstås i overensstemmelse med den relevante definition i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽²⁾.
- (29) Når der udstedes en europæisk efterforskningskendelse for at få »oplysninger« om en nærmere angivet konto, bør »oplysninger« defineres som omfattende mindst kontoindehaverens navn og adresse, enkeltheder om enhver fuldmagt til kontoen samt alle andre enkeltheder eller dokumenter, som kontoindehaveren fremlagde, da kontoen blev åbnet, og som banken stadig er i besiddelse af.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

- (30) Mulighederne for samarbejde i henhold til dette direktiv om aflytning af telekommunikation bør ikke begrænses til telekommunikationens indhold, men også omfatte indsamling af trafik- og lokaliseringsdata i tilknytning til sådan telekommunikation for således at give de kompetente myndigheder mulighed for at udstede en europæisk efterforskningskendelse med henblik på at indhente mindre indgribende oplysninger om telekommunikation. En europæisk efterforskningskendelse, der udstedes med henblik på at indhente historiske trafik- og lokaliseringsdata vedrørende telekommunikation, bør behandles i henhold til den generelle ordning, der finder anvendelse på fuldbyrdelse af den europæiske efterforskningskendelse og kan afhængigt af fuldbyrdsesstatens lovgivning betragtes som en indgribende efterforskningsforanstaltning.
- (31) Hvis flere medlemsstater kan yde den nødvendige tekniske assistance, bør den europæiske efterforskningskendelse kun sendes til en af dem, og den medlemsstat, hvor den pågældende person befinder sig, bør prioriteres højest. De medlemsstater, hvor den person, der er genstand for aflytningen, befinder sig, og hvis tekniske assistance ikke er nødvendig for at udføre aflytningen, bør underrettes derom i overensstemmelse med dette direktiv. Modtages der derimod teknisk assistance fra mere end én medlemsstat, kan der sendes en europæisk efterforskningskendelse til mere end én fuldbyrdsesstat.
- (32) I en europæisk efterforskningskendelse, der indeholder en anmodning om aflytning af telekommunikation, bør udstedelsesmyndigheden give fuldbyrdsesmyndigheden fyldestgørende oplysninger, såsom de nærmere omstændigheder om den igangværende strafferetlige efterforskning, således at fuldbyrdsesmyndigheden kan vurdere, om denne efterforskningsforanstaltning ville være tilladt i en tilsvarende national sag.
- (33) Medlemsstaterne bør tage hensyn til vigtigheden af at sikre, at teknisk assistance kan ydes af en tjenesteudbyder, der driver offentligt tilgængelige telekommunikationsnet og -tjenester på den pågældende medlemsstats område, for at lette samarbejdet om dette instrument i forbindelse med lovlig aflytning af telekommunikation.
- (34) Dette direktiv omhandler på grund af sit anvendelsesområde kun foreløbige foranstaltninger med henblik på indsamling af bevismateriale. Det skal i den forbindelse understreges, at enhver genstand, herunder finansielle aktiver, kan være genstand for flere foreløbige foranstaltninger under en straffesag, ikke blot med henblik på indsamling af bevismateriale, men også med henblik på konfiskation. Det er ikke altid let at skelne mellem de to formål med en foreløbig foranstaltning, og formålet med den foreløbige foranstaltning kan ændre sig under sagens forløb. Det er derfor afgørende, at der bibeholdes et velfungerende forhold mellem de forskellige instrumenter, der finder anvendelse på dette område. Af samme grund bør vurderingen af, om en genstand skal anvendes som bevismateriale og derfor være genstand for en europæisk efterforskningskendelse, endvidere overlades til udstedelsesmyndigheden.
- (35) Når der henvises til gensidig retshjælp i relevante internationale instrumenter som f.eks. konventioner, der er indgået inden for Europarådet, er det underforstået, at dette direktiv har forrang frem for disse konventioner mellem de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv.
- (36) De kategorier af lovovertrædelser, der er opført på listen i bilag D, bør fortolkes i overensstemmelse med fortolkningen i gældende retlige instrumenter om gensidig anerkendelse.
- (37) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder Europa-Parlamentet og Rådet, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.
- (38) Målet for dette direktiv, nemlig gensidig anerkendelse af afgørelser truffet for at fremskaffe bevismateriale, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (39) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret, navnlig afsnit VI, i international lovgivning og internationale aftaler, som Unionen eller alle medlemsstaterne er parter i, herunder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og i medlemsstaternes forfatninger på deres respektive anvendelsesområder.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Intet i dette direktiv må fortolkes som et forbud mod at afslå at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at den europæiske efterforskningskendelse er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race eller etniske baggrund, religion, seksuelle orientering, nationalitet, sprog eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

- (40) Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er en grundlæggende rettighed. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i chartret og artikel 16, stk. 1, i TEUF har enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger om dem selv.
- (41) Medlemsstaterne bør ved anvendelsen af dette direktiv foreskrive gennemsigtige politikker med hensyn til behandling af personoplysninger og sikre personers adgang til retsmidler til beskyttelse af deres personoplysninger.
- (42) Personoplysninger, der tilvejebringes i henhold til dette direktiv, bør kun behandles, når det er nødvendigt og bør stå i et rimeligt forhold til formål, der er forenelige med forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgelse af kriminalitet eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner samt udøvelse af retten til et forsvar. Kun autoriserede personer bør have adgang til oplysninger, der indeholder personoplysninger, der kan opnås gennem kontrolprocesser.
- (43) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Det Forenede Kongerige givet meddelelse om, at det ønsker at deltage i vedtagelsen af dette direktiv.
- (44) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af protokollens artikel 4 deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (45) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (46) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav den 5. oktober 2010 ⁽¹⁾ en udtalelse på grundlag af artikel 41, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Artikel 1

Pligten til at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse

1. En europæisk efterforskningskendelse er en retsafgørelse, som er udstedt eller godkendt af en judiciel myndighed i en medlemsstat (»udstedelsesstaten«) for at få en eller flere specifikke efterforskningsforanstaltninger udført i en anden medlemsstat (»fuldbyrdesstaten«) med henblik på at bevismateriale i overensstemmelse med dette direktiv.

Den europæiske efterforskningskendelse kan også udstedes for at fremskaffe bevismateriale, som de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten allerede er i besiddelse af.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 29.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

2. Medlemsstaterne fuldbyrder en europæisk efterforskningskendelse på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med dette direktiv.
3. En mistænkt eller tiltalt eller en advokat på hans vegne kan anmode om udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse inden for rammerne af retten til et forsvar i overensstemmelse med national strafferetspleje.
4. Dette direktiv indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og retsprincipper som fastsat i artikel 6 i TEU, herunder retten til et forsvar for personer, der er anklaget i en straffesag, og eventuelle forpligtelser, der påhviler de judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, hvori den europæiske efterforskningskendelse udstedes
- b) »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, der fuldbyrder den europæiske efterforskningskendelse, i henhold til hvilken efterforskningsforanstaltningen skal udføres
- c) »udstedelsesmyndighed«:
 - i) en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller
 - ii) enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i henhold til national ret. Desuden skal den europæiske efterforskningskendelse, før den overføres til fuldbyrdesmyndigheden, efter en undersøgelse af dens overensstemmelse med betingelserne i henhold til dette direktiv for udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse, navnlig betingelserne i artikel 6, stk. 1, godkendes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten. Når den europæiske efterforskningskendelse er blevet godkendt af en judicial myndighed, kan denne myndighed også betragtes som en udstedelsesmyndighed med hensyn til fremsendelse af den europæiske efterforskningskendelse
- d) »fuldbyrdesmyndighed«: en myndighed, der har kompetence til at anerkende en europæisk efterforskningskendelse og sikre fuldbyrdelsen heraf i overensstemmelse med dette direktiv og de procedurer, der finder anvendelse i en lignende national sag. Sådanne procedurer kan kræve en tilladelse fra en domstol i fuldbyrdesstaten, når det er foreskrevet i dens nationale ret.

Artikel 3

Den europæiske efterforskningskendelses anvendelsesområde

Den europæiske efterforskningskendelse omfatter alle efterforskningsforanstaltninger med undtagelse af oprettelsen af et fælles efterforskningshold og indsamling af bevismateriale inden for et sådant efterforskningshold som omhandlet i artikel 13 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾ (»konventionen«) og i Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA ⁽²⁾, medmindre formålet er anvendelse af henholdsvis konventionens artikel 13, stk. 8, og rammeafgørelsens artikel 1, stk. 8.

Artikel 4

Sager, som kan give anledning til udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse

En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes:

- a) i straffesager, der er anlagt af eller kan anlægges for en judicial myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens lovgivning
- b) i sager anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager

⁽¹⁾ Konvention udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3).

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1).

- c) i sager anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager, og
- d) i forbindelse med sager som omhandlet i litra a), b) eller c), der vedrører strafbare handlinger eller overtrædelser, som en juridisk person kan drages til ansvar for eller straffes for i udstedelsesstaten.

Artikel 5

Den europæiske efterforskningskendelses indhold og form

1. Den europæiske efterforskningskendelse i formularen fastsat i bilag A skal udfyldes og underskrives, og indholdets nøjagtighed og rigtighed bekræftes af udstedelsesmyndigheden.

Den europæiske efterforskningskendelse skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

- a) data om udstedelsesmyndigheden og eventuelt godkendelsesmyndigheden
 - b) genstanden for og årsagen til den europæiske efterforskningskendelse
 - c) de nødvendige oplysninger til rådighed om den eller de pågældende personer
 - d) en beskrivelse af den strafbare handling, der er genstand for efterforskning eller retssag og de gældende bestemmelser i strafferetten i den udstedende stat
 - e) en beskrivelse af den eller de efterforskningsforanstaltninger, hvorom der er anmodet, og det bevismateriale, som skal indsamles.
2. Hver medlemsstat angiver det eller de sprog blandt EU-institutionernes officielle sprog, der ud over det eller de officielle sprog i den pågældende medlemsstat kan bruges til udfyldelse eller oversættelse af den europæiske efterforskningskendelse, når denne medlemsstat er fuldbyrdesstaten.
3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten oversætter den europæiske efterforskningskendelse fastsat i bilag A til et officielt sprog i fuldbyrdesstaten eller et andet sprog angivet af fuldbyrdesstaten i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.

KAPITEL II

PROCEDURER OG GARANTIER I UDSTEDELSESTATEN

Artikel 6

Betingelser for udstedelse og fremsendelse af en europæisk efterforskningskendelse

1. Udstedelsesmyndigheden kan kun udstede en europæisk efterforskningskendelse, når den anser det for godtgjort, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) udstedelsen af den europæiske efterforskningskendelse er nødvendig og står i et rimeligt forhold til de i artikel 4 omhandlede formål med retssagen under hensyn til den mistænkte eller tiltaltes rettigheder, og
 - b) der kunne være blevet udstedt kendelse om den eller de efterforskningsforanstaltninger, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse, under samme omstændigheder i en lignende national sag.
2. Udstedelsesmyndigheden vurderer de i stk. 1 omhandlede betingelser i hver enkelt sag.
3. Når fuldbyrdesmyndigheden har grund til at tro, at de i stk. 1 omhandlede betingelser ikke er opfyldt, kan den høre udstedelsesmyndigheden om betydningen af at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse. Efter en sådan høring kan udstedelsesmyndigheden beslutte at trække den europæiske efterforskningskendelse tilbage.

*Artikel 7***Fremsendelse af den europæiske efterforskningskendelse**

1. Den europæiske efterforskningskendelse, der er udfyldt i overensstemmelse med artikel 5, fremsendes af udstedelsesmyndigheden til fuldbyrdelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og som giver fuldbyrdelsesstaten mulighed for at fastslå dens ægthed.
2. Enhver yderligere officiel kommunikation skal foregå direkte mellem udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndigheden.
3. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis dens retssystem tillader det, flere centrale myndigheder til at bistå de kompetente myndigheder, jf. dog artikel 2, litra d). En medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne retssystem, overdrage den administrative fremsendelse og modtagelse af europæiske efterforskningskendelser samt anden officiel korrespondance vedrørende europæiske efterforskningskendelser til sin eller sine centrale myndigheder.
4. Udstedelsesmyndigheden kan fremsende europæiske efterforskningskendelser via det europæiske retlige netværks telekommunikationssystem, som oprettet ved Rådets fælles aktion 98/428/RIA ⁽¹⁾.
5. Hvis fuldbyrdelsesmyndighedens identitet er ukendt, skal udstedelsesmyndigheden på alle måder, herunder gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, forsøge at fremskaffe de nødvendige oplysninger fra fuldbyrdelsesstaten.
6. Når den myndighed i fuldbyrdelsesstaten, der modtager den europæiske efterforskningskendelse, ikke har kompetence til at anerkende den europæiske efterforskningskendelse eller træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på dens fuldbyrdelse, skal den ex officio fremsende den europæiske efterforskningskendelse til fuldbyrdelsesmyndigheden og underrette udstedelsesmyndigheden herom.
7. Alle vanskeligheder i forbindelse med fremsendelsen eller ægtheden af dokumenter, der er nødvendige for fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse løses ved direkte kontakter mellem de berørte udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndigheder eller, hvor det er relevant, ved inddragelse af medlemsstaternes centrale myndigheder.

*Artikel 8***En europæisk efterforskningskendelse knyttet til en tidligere europæisk efterforskningskendelse**

1. Når en udstedelsesmyndighed udsteder en europæisk efterforskningskendelse, der supplerer en tidligere europæisk efterforskningskendelse, skal den angive dette i den europæiske efterforskningskendelse i afsnit D i formularen i bilag A.
2. Hvis udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, deltager i fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse i fuldbyrdelsesstaten, kan den med forbehold af meddelelser fremsat i henhold til artikel 33, stk. 1, litra c), indlevere en europæisk efterforskningskendelse, der supplerer en tidligere europæisk efterforskningskendelse, direkte til fuldbyrdelsesmyndigheden, mens den befinder sig i den pågældende stat.
3. Den europæiske efterforskningskendelse, der supplerer en tidligere europæisk efterforskningskendelse, skal attesteres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, første afsnit, og, hvis relevant, godkendes i overensstemmelse med artikel 2, litra c).

KAPITEL III

PROCEDURER OG GARANTIER I FULDBYRDELSSTATEN*Artikel 9***Anerkendelse og fuldbyrdelse**

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden skal anerkende en europæisk efterforskningskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med dette direktiv, uden yderligere formaliteter og sikre fuldbyrdelsen på samme måde og på de samme betingelser, som hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten havde anmodet om den pågældende efterforskningsforanstaltning, medmindre myndigheden beslutter at påberåbe sig en af de i dette direktiv omhandlede grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse eller en af de i dette direktiv omhandlede grunde til udsættelse.

⁽¹⁾ Fælles aktion 98/428/RIA af 29. juni 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af et europæisk retligt netværk (EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4).

2. Fuldbyrdelsesmyndigheden skal opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet, medmindre andet er fastsat i dette direktiv, forudsat at sådanne formkrav og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdesstaten.
3. Når en fuldbyrdesmyndighed modtager en europæisk efterforskningskendelse, som ikke er blevet udstedt af en udstedelsesmyndighed som omhandlet i artikel 2, litra c), tilbagesender fuldbyrdesmyndigheden den europæiske efterforskningskendelse til udstedelsesstaten.
4. Udstedelsesmyndigheden kan anmode om, at en eller flere myndigheder i udstedelsesstaten bistår med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse til støtte for de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten, i det omfang de udpegede myndigheder i udstedelsesstaten ville kunne bistå med fuldbyrdelsen af de efterforskningsforanstaltninger, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse, i en lignende national sag. Fuldbyrdesmyndigheden skal efterkomme denne anmodning, forudsat at en sådan bistand ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdesstaten og ikke skader dens væsentlige nationale sikkerhedsinteresser.
5. De myndigheder fra udstedelsesstaten, der befinder sig i fuldbyrdesstaten, er bundet af fuldbyrdesstatens lovgivning under fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse. De har ikke nogen retshåndhævelsesbeføjelser på fuldbyrdesstatens område, medmindre udøvelsen af disse beføjelser på fuldbyrdesstatens område er i overensstemmelse med fuldbyrdesstatens lovgivning, og i det omfang det er aftalt mellem udstedelses- og fuldbyrdesmyndighederne.
6. Udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdesmyndigheden kan høre hinanden på en hvilken som helst relevant måde med henblik på at lette den effektive anvendelse af denne artikel.

Artikel 10

Benyttelse af alternative efterforskningsforanstaltninger

1. Fuldbyrdesmyndigheden skal så vidt muligt benytte en anden efterforskningsforanstaltning end den, der er omhandlet i den europæiske efterforskningskendelse, når:
 - a) efterforskningsforanstaltningen anført i den europæiske efterforskningskendelse ikke findes i henhold til lovgivningen i fuldbyrdesstaten, eller
 - b) efterforskningsforanstaltningen i den europæiske efterforskningskendelse ikke ville være tilgængelig i en lignende national sag.
2. Med forbehold af artikel 11 finder stk. 1 ikke anvendelse på følgende efterforskningsforanstaltninger, som altid skal være til rådighed i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning:
 - a) fremskaffelse af oplysninger eller bevismateriale, der allerede er i fuldbyrdesmyndighedens besiddelse, og som i henhold til lovgivningen i fuldbyrdesstaten kunne være fremskaffet inden for rammerne af straffesager eller med henblik på den europæiske efterforskningskendelse
 - b) fremskaffelse af oplysninger fra politiets eller de judicielle myndigheders databaser, som fuldbyrdesmyndigheden har direkte adgang til inden for rammerne af straffesager
 - c) afhøring af vidner, eksperter, ofre, mistænkte eller tiltalte eller tredjemand på fuldbyrdesstatens område eller
 - d) enhver ikkeindgribende efterforskningsforanstaltning som defineret i fuldbyrdesstatens lovgivning
 - e) identificering af personer, der har abonnement på et bestemt telefonnummer eller en bestemt IP-adresse.
3. Fuldbyrdesmyndigheden kan også benytte sig af en anden efterforskningsforanstaltning end den, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse, når den af fuldbyrdesmyndigheden valgte efterforskningsforanstaltning vil opnå samme resultat med mindre indgribende midler end den efterforskningsforanstaltning, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse.
4. Når fuldbyrdesmyndigheden beslutter at benytte sig af muligheden i stk. 1 og 3, skal den først underrette udstedelsesmyndigheden, der kan beslutte at trække den europæiske efterforskningskendelse tilbage eller supplere den.
5. Når efterforskningsforanstaltningen, der anføres i den europæiske efterforskningskendelse, i overensstemmelse med stk. 1, ikke findes i henhold til lovgivningen i fuldbyrdesstaten eller ikke ville være tilgængelig i en lignende national sag, og når der ikke findes nogen anden efterforskningsforanstaltning, der kan give samme resultat som den ønskede efterforskningsforanstaltning, skal fuldbyrdesmyndigheden meddele, at det ikke har været muligt at yde den ønskede bistand.

*Artikel 11***Grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse**

1. Uden at det berører artikel 1, stk. 4, kan fuldbyrdelsesmyndigheden afslå at anerkende eller fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse, når:
 - a) der gælder immuniteter eller privilegier ifølge fuldbyrdelsesstatens lovgivning, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse, eller der er regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse
 - b) fuldbyrdelsen i et specifikt tilfælde vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede informationer vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter
 - c) den europæiske efterforskningskendelse er blevet udstedt i de i artikel 4, litra b) og c), omhandlede sager, og efterforskningsforanstaltningen ikke ville være tilladt i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten i en lignende national sag
 - d) fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse ville være i modstrid med *ne bis in idem*-princippet
 - e) den europæiske efterforskningskendelse vedrører en strafbar handling, der påstås at være begået uden for udstedelsesstatens område og helt eller delvis på fuldbyrdelsesstatens område, og den handling, for hvilken den europæiske efterforskningskendelse er udstedt, ikke udgør en lovovertrædelse i fuldbyrdelsesstaten
 - f) der er vægtige grunde til at tro, at gennemførelsen af den efterforskningsforanstaltning, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse, ville være uforenelig med fuldbyrdelsesstatens pligter i henhold til artikel 6 i TEU og chartret
 - g) den handling, for hvilken den europæiske efterforskningskendelse er udstedt, ikke udgør en lovovertrædelse i fuldbyrdelsesstaten, medmindre det drejer sig om en lovovertrædelse, der er anført under de kategorier af lovovertrædelser, der er fastsat i bilag D, som angivet af udstedelsesstaten i den europæiske efterforskningskendelse, hvis disse i udstedelsesstaten kan straffes med en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, eller
 - h) anvendelsen af den efterforskningsforanstaltning, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse, i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten er begrænset til en liste over eller kategori af lovovertrædelser eller til lovovertrædelser, som kan straffes med en vis strafferamme, der ikke omfatter den lovovertrædelse, der er omfattet af den europæiske efterforskningskendelse.
2. Stk. 1, litra g) og h), finder ikke anvendelse på efterforskningsforanstaltninger, der er henvist til i artikel 10, stk. 2.
3. Når den europæiske efterforskningskendelse vedrører en lovovertrædelse i forbindelse med skatter eller afgifter, told og valutahandel, kan fuldbyrdelsesmyndigheden ikke afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse med den begrundelse, at den nationale ret i fuldbyrdelsesstaten ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder en retsakt om skat, afgifter, told og valuta af lignende art som retten i udstedelsesstaten.
4. I de i stk. 1, litra a), b), d), e) og f), omhandlede tilfælde skal fuldbyrdelsesmyndigheden, inden den beslutter ikke at anerkende eller ikke at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse enten helt eller delvis, med alle passende midler høre udstedelsesmyndigheden og, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode udstedelsesmyndigheden om hurtigst muligt at give supplerende oplysninger.
5. I det i stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde og hvis ophævelsen af privilegiet eller immuniteten påhviler en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, anmoder fuldbyrdelsesmyndigheden straks den pågældende myndighed derom. Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i en anden stat eller en international organisation, er det udstedelsesmyndigheden, der skal anmode derom.

*Artikel 12***Frister for anerkendelse eller fuldbyrdelse**

1. Afgørelsen om anerkendelse eller fuldbyrdelse træffes, og efterforskningsforanstaltningen gennemføres, med samme hurtighed og prioritet som i en lignende national sag og under alle omstændigheder inden for de frister, der er fastsat i denne artikel.
2. Hvis udstedelsesmyndigheden i den europæiske efterforskningskendelse har anført, at det på grund af proceduremæssige frister, lovovertrædelsens alvor eller andre særligt hastende omstændigheder er nødvendigt med en kortere frist end de frister, der er fastsat i denne artikel, eller hvis udstedelsesmyndigheden i den europæiske efterforskningskendelse har anført, at efterforskningsforanstaltningen skal udføres på en specifik dato, tager fuldbyrdelsesmyndigheden så vidt muligt hensyn til dette krav.

3. Fuldbyrhedsmyndigheden træffer afgørelse om anerkendelse eller fuldbyrdelse af den europæiske efterforskningskendelse så hurtigt som muligt og senest 30 dage efter, at den kompetente fuldbyrhedsmyndighed har modtaget den europæiske efterforskningskendelse, jf. dog stk. 5.
4. Medmindre der foreligger grunde til udsættelse i henhold til artikel 15, eller bevismateriale, der er nævnt i den efterforskningsforanstaltning, der er omfattet af den europæiske efterforskningskendelse, allerede er i fuldbyrhedsstatens besiddelse, udfører fuldbyrhedsmyndigheden efterforskningsforanstaltningen hurtigst muligt og senest 90 dage efter den i stk. 3 nævnte afgørelse er truffet, jf. dog stk. 5.
5. Hvis det i en specifik sag ikke er muligt for den kompetente fuldbyrhedsmyndighed at overholde tidsfristen i stk. 3 eller den specifikke dato i stk. 2, underretter den hurtigst muligt med ethvert middel den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om grundene til forsinkelsen og om, hvor lang tid der skønnes nødvendig, før afgørelsen kan træffes. I et sådant tilfælde kan fristen i stk. 3 forlænges med højst 30 dage.
6. Hvis det i en specifik sag ikke er muligt for den kompetente fuldbyrhedsmyndighed at overholde tidsfristen i stk. 4, underretter den hurtigst muligt med ethvert tilgængeligt middel den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om grundene til forsinkelsen og hører udstedelsesmyndigheden om en hensigtsmæssig tidsplan for udførelsen af efterforskningsforanstaltningen.

Artikel 13

Overførsel af bevismateriale

1. Fuldbyrhedsmyndigheden overfører uden unødigt forsinkelse det bevismateriale, der er fremskaffet, eller som de kompetente myndigheder i fuldbyrhedsstaten allerede er i besiddelse af, som et resultat af fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse, til udstedelsesstaten.

Når det kræves i den europæiske efterforskningskendelse, og hvis det er muligt i henhold til fuldbyrhedsstatens lovgivning, overføres bevismaterialet omgående til de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten, der bistår ved fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse i henhold til artikel 9, stk. 4.

2. Overførslen af bevismateriale kan blive udsat i afventen af en afgørelse om et retsmiddel, medmindre der i den europæiske efterforskningskendelse er angivet tilstrækkelige grunde til, at en umiddelbar overførsel er afgørende for en korrekt afvikling af dens efterforskning eller for bevarelse af individuelle rettigheder. Overførslen af bevismateriale skal dog udsættes, hvis den ville forvolde alvorlig og uoprettelig skade for den berørte person.
3. Når fuldbyrhedsmyndigheden overfører det fremskaffede bevismateriale, angiver den, om den ønsker bevismaterialet tilbageleveret til fuldbyrhedsstaten, så snart udstedelsesstaten ikke længere har brug for det.
4. Når de omhandlede genstande, dokumenter eller data også er relevante i andre sager, kan fuldbyrhedsmyndigheden efter udtrykkelig anmodning af og efter høringer med udstedelsesmyndigheden midlertidigt overføre bevismaterialet på betingelse af, at det tilbageleveres til fuldbyrhedsstaten, så snart udstedelsesstaten ikke længere har brug for det, eller på ethvert andet tidspunkt eller ved enhver anden lejlighed, der aftales mellem de kompetente myndigheder.

Artikel 14

Retsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at retsmidler svarende til dem, der er tilgængelige i en lignende national sag, finder anvendelse på de efterforskningsforanstaltninger, der er anført i den europæiske efterforskningskendelse.
2. De materielle grunde for udstedelse af den europæiske efterforskningskendelse kan kun anfægtes ved en sag anlagt i udstedelsesstaten, uden at dette anfægter garantierne for de grundlæggende rettigheder i fuldbyrhedsstaten.
3. Hvis det ikke vil undergrave fortroligheden af en efterforskning i henhold til artikel 19, stk. 1, træffer udstedelsesmyndigheden og fuldbyrhedsmyndigheden passende foranstaltninger for at sikre, at der informeres om mulighederne i henhold til national ret for at søge de retsmidler, når disse kan gøres gældende, og i tide til at sikre, at de kan udøves effektivt.

4. Medlemsstaterne sikrer, at tidsfristerne for anmodning om et retsmiddel er de samme som dem, der er foreskrevet i lignende nationale sager, og finder anvendelse på en måde, der garanterer muligheden for, at de berørte parter effektivt kan iværksætte disse retsmidler.
5. Udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden underretter hinanden om de søgte retsmidler mod udstedelsen, anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse.
6. En juridisk anfægtelse suspenderer ikke fuldbyrdelsen af efterforskningsforanstaltningen, medmindre det har denne virkning i lignende nationale sager.
7. Udstedelsesstaten tager en vellykket anfægtelse af anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse i betragtning i overensstemmelse med dens nationale ret. Uden at dette berører nationale procedureregler sikrer medlemsstaterne, at retten til et forsvar og en retfærdig behandling af sagen respekteres i straffesager i udstedelsesstaten i forbindelse med vurderingen af det bevismateriale, der er fremskaffet gennem den europæiske efterforskningskendelse.

Artikel 15

Grunde til at udsætte anerkendelsen eller fuldbyrdelsen

1. Anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse kan udsættes i fuldbyrdelsesstaten, såfremt
 - a) fuldbyrdelsen vil kunne påvirke en igangværende strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, så længe fuldbyrdelsesstaten finder det rimeligt
 - b) de omhandlede genstande, dokumenter eller data allerede anvendes i forbindelse med andre sager, indtil de ikke længere er nødvendige til dette formål.
2. Så snart grunden til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse og underretter udstedelsesmyndigheden herom ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 16

Pligt til underretning

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, der modtager den europæiske efterforskningskendelse, skal hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en uge efter modtagelsen af en europæisk efterforskningskendelse anerkende modtagelsen af den europæiske efterforskningskendelse ved at udfylde og sende den formular, der er fastsat i bilag B.

Når en central myndighed er blevet udpeget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, gælder denne forpligtelse både for den centrale myndighed og den fuldbyrdelsesmyndighed, der modtager den europæiske efterforskningskendelse fra den centrale myndighed.

I de i artikel 7, stk. 6, omhandlede tilfælde gælder denne forpligtelse både for den kompetente myndighed, der oprindeligt modtog den europæiske efterforskningskendelse, og for den fuldbyrdelsesmyndighed, som den europæiske efterforskningskendelse endelig fremsendes til.

2. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter straks udstedelsesmyndigheden, jf. dog artikel 10, stk. 4 og 5, ved hjælp af ethvert tilgængeligt middel:
 - a) om det er umuligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at træffe afgørelse om anerkendelse eller fuldbyrdelse, fordi formularen i bilag A er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt
 - b) om fuldbyrdelsesmyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse og uden yderligere efterforskning finder, at det kan være hensigtsmæssigt at iværksætte efterforskningsforanstaltninger, der ikke var forudset fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da den europæiske efterforskningskendelse blev udstedt, således at udstedelsesmyndigheden vil kunne træffe yderligere foranstaltninger i den pågældende sag, eller
 - c) hvis fuldbyrdelsesmyndigheden fastslår, at den i den pågældende sag ikke kan opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet i overensstemmelse med artikel 9.

Efter anmodning fra udstedelsesmyndigheden bekræftes oplysningerne i givet fald hurtigst muligt ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

3. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter hurtigst muligt udstedelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, jf. dog artikel 10, stk. 4 og 5:

- a) om enhver afgørelse truffet i henhold til artikel 10 eller 11
- b) om enhver afgørelse om udsættelse af fuldbyrdelsen eller anerkendelsen af den europæiske efterforskningskendelse, begrundelsen for udsættelsen og om muligt udsættelsens forventede varighed.

Artikel 17

Strafferetligt ansvar for embedsmænd

Når embedsmænd fra udstedelsesstaten er til stede på fuldbyrdelsesstatens område inden for rammerne af anvendelsen af dette direktiv, sidestilles de med embedsmænd fra fuldbyrdelsesstaten for så vidt angår strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

Artikel 18

Civilretligt ansvar for embedsmænd

1. Hvis embedsmænd fra en medlemsstat inden for rammerne af anvendelsen af dette direktiv er til stede på en anden medlemsstats område, er den første medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med retten i den medlemsstat, på hvis område de opererer.
2. Den medlemsstat, på hvis område den i stk. 1 nævnte skade forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.
3. Den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skade på en person på en anden medlemsstats område, skal fuldt ud godtgøre alle de beløb, som sidstnævnte medlemsstat har udbetalt i skadeserstatning til de skadelidte eller personer, der er berettiget på disses vegne.
4. Bortset fra det i stk. 3 nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.

Artikel 19

Fortrolig behandling af oplysninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden under fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse tager passende hensyn til efterforskningens fortrolige karakter.
2. Fuldbyrdelsesmyndigheden sikrer i overensstemmelse med sin nationale ret fortroligheden af den europæiske efterforskningskendelses resultater og indhold, undtagen i det omfang det er nødvendigt for at fuldbyrde efterforskningsforanstaltningen. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden ikke kan opfylde kravet om fortrolighed, underretter den hurtigst muligt udstedelsesmyndigheden herom.
3. Udstedelsesmyndigheden må i overensstemmelse med sin nationale ret, og medmindre andet oplyses af fuldbyrdelsesmyndigheden, ikke afsløre noget bevismateriale eller nogen oplysninger fra fuldbyrdelsesmyndigheden, undtagen i det omfang offentliggørelsen er nødvendig af hensyn til den efterforskning eller sag, der er beskrevet i den europæiske efterforskningskendelse.
4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at banker ikke meddeler den berørte bankkunde eller tredjemand, at oplysninger er blevet videregivet til udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 26 og 27, eller at der foretages en efterforskning.

*Artikel 20***Beskyttelse af personoplysninger**

Ved gennemførelsen af dette direktiv sikrer medlemsstaterne, at personoplysninger beskyttes og kun må behandles i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽¹⁾ og principperne i Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og dens tillægsprotokol.

Adgang til sådanne oplysninger begrænses uden at foregribe den registreredes rettigheder. Kun autoriserede personer kan få adgang til sådanne oplysninger.

*Artikel 21***Omkostninger**

1. Medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv, afholder fuldbyrdesstaten alle de omkostninger, der opstår på fuldbyrdesstatens område i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse.
2. Hvis fuldbyrdesmyndigheden mener, at omkostningerne i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse kan betragtes som uforholdsmæssigt store, kan den høre udstedelsesmyndigheden om, hvorvidt og hvordan omkostningerne kan deles, eller om den europæiske efterforskningskendelse kan ændres.

Fuldbyrdesmyndigheden underretter detaljeret udstedelsesmyndigheden på forhånd om de af omkostningerne, der anses for at være ekstraordinært høje.

3. I ekstraordinære situationer, hvor der ikke kan opnås enighed om de i stk. 2 omhandlede omkostninger, kan udstedelsesmyndigheden beslutte at:
 - a) trække den europæiske efterforskningskendelse helt eller delvis tilbage, eller
 - b) opretholde den europæiske efterforskningskendelse og at bære den del af omkostningerne, der anses for at være ekstraordinært høje.

KAPITEL IV

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM VISSE EFTERFORSKNINGSFORANSTALTNINGER*Artikel 22***Midlertidig overførsel til udstedelsesstaten af varetægtsfængslede med henblik på at udføre en efterforskningsforanstaltning**

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes til midlertidig overførsel af en varetægtsfængslet i fuldbyrdesstaten med henblik på at indsamle bevismateriale, hvortil den pågældendes tilstedeværelse på udstedelsesstatens område er påkrævet, forudsat at han sendes tilbage inden for den periode, fuldbyrdesstaten fastsætter.
2. Ud over de årsager til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 11, kan fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis
 - a) den varetægtsfængslede ikke giver sit samtykke, eller
 - b) overførslen kan tænkes at forlænge den varetægtsfængslede tilbageholdelse.
3. Finder fuldbyrdesstaten det nødvendigt på grund af personens alder eller fysiske eller mentale tilstand, skal den give den varetægtsfængslede retlige repræsentant lejlighed til at udtrykke sin holdning til den midlertidige overførsel, jf. dog stk. 2, litra a).

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

4. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde tillades transit for en varetægtsfængslet gennem en tredje medlemsstats område (»transitmedlemsstaten«) efter ansøgning ledsaget af alle nødvendige dokumenter.
5. De praktiske ordninger vedrørende midlertidig overførsel af personen, herunder de nærmere oplysninger vedrørende hans varetægtsfængsling i udstedelsesstaten, og de datoer, hvor han skal overføres fra og vende tilbage til fuldbyrdelsesstatens område, aftales mellem udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, som sørger for, at der tages hensyn til den pågældendes fysiske og mentale tilstand samt det påkrævede sikkerhedsniveau i udstedelsesstaten.
6. Den overførte person forbliver varetægtsfængslet på udstedelsesstatens område og eventuelt på transitmedlemsstatens område, for de handlinger og domme, der er årsag til hans varetægtsfængsling i fuldbyrdelsesstaten, medmindre fuldbyrdelsesstaten anmoder om hans løsladelse.
7. Varetægtsfængslingen i udstedelsesstaten fratrækkes den periode, i hvilken den pågældende skal eller vil skulle frihedsberøves i fuldbyrdelsesstaten.
8. En overført person bliver ikke retsforfulgt eller tilbageholdt eller underlagt nogen andre begrænsninger i sin personlige frihed i udstedelsesstaten for handlinger, der er begået, eller domme, der er afsagt forud for hans afgang fra fuldbyrdelsesstatens område, og som ikke er specificeret i den europæiske efterforskningskendelse, jf. dog stk. 6.
9. Den immunitet, der henvises til i stk. 8, ophører, når den overførte person i en periode på 15 dage i træk fra den dato, hvor hans tilstedeværelse ikke længere er ønsket af udstedelsesmyndighederne, har haft mulighed for at rejse men er enten:
 - a) ikke desto mindre forblevet på området, eller
 - b) efter at have forladt det vendt tilbage.
10. Omkostninger, der hidrører fra anvendelsen af denne artikel, afholdes i overensstemmelse med artikel 21, bortset fra omkostninger i forbindelse med overførslen af personen til og fra udstedelsesstaten, som afholdes af denne stat.

Artikel 23

Midlertidig overførsel til fuldbyrdelsesstaten af varetægtsfængslede med henblik på at udføre en efterforskningsforanstaltning

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes til midlertidig overførsel af en varetægtsfængslet i udstedelsesstaten med henblik på at udføre en efterforskningsforanstaltning for at indsamle bevismateriale, hvortil hans tilstedeværelse på fuldbyrdelsesstatens område er påkrævet.
2. Artikel 22, stk. 2, litra a), og stk. 3-9, finder tilsvarende anvendelse på den midlertidige overførsel i henhold til denne artikel.
3. Omkostninger, der hidrører fra anvendelsen af denne artikel, afholdes i overensstemmelse med artikel 21, bortset fra omkostninger i forbindelse med overførslen af den pågældende til og fra fuldbyrdelsesstaten, som afholdes af udstedelsesstaten.

Artikel 24

Afhøring via videokonference eller anden audiovisuel transmission

1. Hvis en person befinder sig på fuldbyrdelsesstatens område og skal afhøres som vidne eller sagkyndig af de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten, kan udstedelsesmyndigheden udstede en europæisk efterforskningskendelse for at afhøre vidnet eller den sagkyndige ved hjælp af videokonference eller anden audiovisuel transmission i overensstemmelse med stk. 5-7.

Udstedelsesmyndigheden kan også udstede en europæisk efterforskningskendelse med henblik på at afhøre en mistænkt eller tiltalt via videokonference eller anden audiovisuel transmission.

2. Ud over de årsager til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 11, kan fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse afslås, hvis enten:

- a) den mistænkte eller tiltalte ikke giver sit samtykke, eller
- b) fuldbyrdelsen af en sådan efterforskningsforanstaltning i en bestemt sag ville være i modstrid med de grundlæggende principper i lovgivningen i fuldbyrdesstaten.

3. Udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdesmyndigheden aftaler de praktiske ordninger. Når sådanne ordninger aftales, sørger fuldbyrdesmyndigheden for at:

- a) indkalde det pågældende vidne eller den pågældende sagkyndige med angivelse af tidspunktet og stedet for afhøringen
- b) indkalde de mistænkte eller tiltalte til at give møde ved afhøringen i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser fastsat i fuldbyrdesstatens lovgivning og meddele disse deres rettigheder i henhold til udstedelsesstatens lovgivning i så god tid, at disse har mulighed for effektivt at udøve deres ret til et forsvar
- c) sikre identiteten af de personer, der skal afhøres.

4. Har fuldbyrdesmyndigheden under omstændigheder i en særlig sag ikke adgang til tekniske hjælpemidler til afhøring via videokonference, kan disse hjælpemidler stilles til rådighed af udstedelsesstaten efter fælles overenskomst.

5. Når en afhøring finder sted via videokonference eller anden audiovisuel transmission, gælder følgende regler:

- a) den kompetente myndighed fra fuldbyrdesstaten skal være til stede under afhøringen, om nødvendigt bistået af en tolk, og er desuden ansvarlig både for identiteten af den person, der skal afhøres, og for overholdelsen af de grundlæggende principper i fuldbyrdesstatens lovgivning.

Hvis fuldbyrdesmyndigheden mener, at grundlæggende principper i fuldbyrdesstatens lovgivning overtrædes under afhøringen, træffer den omgående de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at afhøringen videreføres i overensstemmelse med disse principper

- b) udstedelsesstatens og fuldbyrdesstatens kompetente myndigheder aftaler om nødvendigt foranstaltninger med henblik på at beskytte den person, der skal afhøres
- c) afhøringen foretages direkte af eller under ledelse af udstedelsesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med dennes nationale lovgivning
- d) efter anmodning fra udstedelsesstaten eller den person, der skal afhøres, sørger fuldbyrdesstaten for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk
- e) de mistænkte eller tiltalte oplyses forud for afhøringen om deres proceduremæssige rettigheder, herunder retten til at nægte at afgive forklaring, som måtte være hjemlet i fuldbyrdesstatens og udstedelsesstatens lovgivning. Vidner og sagkyndige kan påberåbe sig den ret til at nægte at afgive forklaring, som de måtte være have i henhold til enten fuldbyrdesstatens eller udstedelsesstatens lovgivning, og skal informeres om denne ret forud for høringen.

6. Med forbehold af eventuelle foranstaltninger, der er aftalt med henblik på beskyttelse af personer, udarbejder fuldbyrdesmyndigheden ved afslutningen af afhøringen et protokollat med angivelse af dato og sted for afhøringen, den afhørte persons identitet, identitet og funktion for alle andre personer i fuldbyrdesstaten, der har deltaget i afhøringen, eventuelle edsaflæggelser og de tekniske forhold under afhøringen. Dokumentet fremsendes af fuldbyrdesmyndigheden til udstedelsesmyndigheden.

7. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dens nationale lovgivning finder anvendelse, på samme måde, som hvis afhøringen fandt sted som led i en national procedure, når den berørte person afgiver forklaring på dens område i overensstemmelse med denne artikel og nægter at vidne, selv om der er en forpligtelse dertil, eller afgiver falsk forklaring.

*Artikel 25***Afhøring ved hjælp af telefonkonference**

1. Hvis en person befinder sig på en medlemsstats område og skal afhøres som vidne eller sagkyndig af en anden medlemsstats kompetente myndigheder, kan udstedelsesmyndigheden i sidstnævnte, såfremt det ikke er hensigtsmæssigt eller muligt for den person, der skal afhøres, at møde personligt frem på dens område, og efter at have undersøgt andre passende midler, udstede en europæisk efterforskningskendelse for at afhøre et vidne eller en sagkyndig ved hjælp af telefonkonference, som omhandlet i stk. 2.
2. Medmindre andet er aftalt, finder artikel 24, stk. 3, 5, 6 og 7, tilsvarende anvendelse på afhøringer ved hjælp af telefonkonference.

*Artikel 26***Oplysninger om bankkonti og andre finansielle konti**

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for at fastslå, om en fysisk eller juridisk person, der er genstand for den pågældende straffesag, har eller kontrollerer en eller flere konti, uanset arten, i en bank på fuldbyrdesstatens område, og hvis dette er tilfældet, at opnå alle oplysninger om de identificerede konti.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kunne meddele de i stk. 1 nævnte oplysninger i overensstemmelse med de i denne artikel fastsatte betingelser.
3. De i stk. 1 nævnte oplysninger skal også, hvis der er anmodet herom i den europæiske efterforskningskendelse, omfatte konti, til hvilke personen, der er genstand for den pågældende straffesag, har fuldmagt.
4. De forpligtelser, der er fastsat i denne artikel, finder kun anvendelse, i det omfang den kontoførende bank ligger inde med oplysningerne.
5. Udstedelsesmyndigheden anfører i den europæiske efterforskningskendelse årsagerne til, hvorfor den mener, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af væsentlig betydning for den pågældende straffesag, hvad der ligger til grund for dens formodning om, at banker i fuldbyrdesstaten fører kontiene, og så vidt muligt hvilke banker der kan være tale om. Den skal ligeledes medtage alle oplysninger i efterforskningskendelsen, der kan gøre det lettere at fuldbyrde den.
6. En europæisk efterforskningskendelse kan også udstedes for at fastslå, om en fysisk eller juridisk person, der er genstand for den pågældende straffesag, har en eller flere konti i en finansiell institution, bortset fra banker, på fuldbyrdesstatens område. Stk. 3-5 finder tilsvarende anvendelse. I så fald, og ud over de i artikel 11 omhandlede årsager til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse, kan fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis fuldbyrdelsen af efterforskningsforanstaltningen ikke ville blive godkendt i en tilsvarende national sag.

*Artikel 27***Oplysninger om bankkonti og andre finansielle transaktioner**

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for at få oplysninger om nærmere angivne bankkonti og om banktransaktioner, der er blevet foretaget i et defineret tidsrum via en eller flere konti, der er angivet i kendelsen, herunder oplysninger om afsender- eller modtagerkonti.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre den i stand til at give de i stk. 1 nævnte oplysninger i overensstemmelse med de i denne artikel fastsatte betingelser.
3. De forpligtelser, der er fastsat i denne artikel, finder kun anvendelse, i det omfang den kontoførende bank ligger inde med oplysningerne.

4. Udstedelsesmyndigheden anfører i den europæiske efterforskningskendelse årsagerne til, hvorfor den mener, at de ønskede oplysninger er relevante for den pågældende straffesag.
5. En europæisk efterforskningskendelse kan også udstedes med henblik på oplysningerne i stk. 1 vedrørende finansielle transaktioner, som udføres af andre finansielle institutioner end banker. Stk. 3-4 finder tilsvarende anvendelse. I så fald, og ud over de i artikel 11 omhandlede årsager til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse, kan fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis fuldbyrdelsen af efterforskningsforanstaltningen ikke ville blive godkendt i en tilsvarende national sag.

Artikel 28

Efterforskningsforanstaltninger, der medfører indsamling af bevismateriale i realtid, løbende og over en vis periode

1. Når den europæiske efterforskningskendelse udstedes med henblik på fuldbyrdelse af en efterforskningsforanstaltning, der kræver indsamling af bevismateriale i realtid, løbende og over en vis periode, såsom efterforskningsforanstaltninger, der kræver:
 - a) overvågning af banktransaktioner eller andre finansielle transaktioner, der foretages via en eller flere nærmere angivne konti
 - b) kontrollerede leverancer på fuldbyrdelsesstatens områdekan fuldbyrdelsen afslås ud over de grunde til afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse, der er omhandlet i artikel 11, hvis fuldbyrdelsen af den pågældende efterforskningsforanstaltning ikke ville være tilladt i en tilsvarende national sag.
2. Udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten aftaler de praktiske ordninger vedrørende efterforskningsforanstaltningen, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og i andre relevante tilfælde.
3. Udstedelsesmyndigheden skal i den europæiske efterforskningskendelse oplyse, hvorfor den mener, at de ønskede oplysninger er relevante for den pågældende straffesag.
4. Retten til at handle og til at lede og kontrollere operationer vedrørende fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse som nævnt i stk. 1 tilkommer fuldbyrdelsesstatens kompetente myndigheder.

Artikel 29

Diskrete undersøgelser

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for at anmode fuldbyrdelsesstaten om at bistå udstedelsesstaten med efterforskning i straffesager, som foretages af embedsmænd, der arbejder under dække eller falsk identitet («diskrete undersøgelser»).
2. Udstedelsesmyndigheden anfører i den europæiske efterforskningskendelse, hvorfor den finder det sandsynligt, at den diskrete undersøgelse er relevant for den pågældende straffesag. Afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk efterforskningskendelse, der er udstedt i henhold til denne artikel, træffes i hver enkelt sag af de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten under behørigt hensyn til dennes nationale ret og procedurer.
3. Ud over de grunde til afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse, der er omhandlet i artikel 11, kan fuldbyrdelsesmyndigheden afslå at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse som omhandlet i stk. 1, når:
 - a) fuldbyrdelsen af den diskrete undersøgelse ikke ville være tilladt i en tilsvarende national sag, eller
 - b) det ikke var muligt at nå til enighed om ordningerne vedrørende de diskrete undersøgelser i henhold til stk. 4.
4. Diskrete undersøgelser gennemføres i overensstemmelse med den nationale ret og de nationale procedurer i den medlemsstat, på hvis område undersøgelsen foregår. Retten til at handle og til at lede og kontrollere operationer vedrørende den diskrete undersøgelse tilkommer alene fuldbyrdelsesstatens kompetente myndigheder. Udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten aftaler indbyrdes under hensyntagen til deres nationale ret og procedurer, hvor længe den diskrete undersøgelse skal vare, hvilke nærmere vilkår der skal gælde herfor, og hvilken retsstilling de embedsmænd, der er involveret i diskrete undersøgelser, skal have.

KAPITEL V

AFLYTNING AF TELEKOMMUNIKATION

Artikel 30

Aflytning af telekommunikation med teknisk assistance fra en anden medlemsstat

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes med henblik på aflytning af telekommunikation i den medlemsstat, hvis tekniske assistance der er behov for.
2. Hvis mere end en medlemsstat kan yde hele den tekniske assistance, der er nødvendig for den samme aflytning af telekommunikation, sendes den europæiske efterforskningskendelse kun til en af dem. Den medlemsstat, hvor den person, der er genstand for aflytningen, findes eller vil være at finde, prioriteres højest.
3. Den europæiske efterforskningskendelse, der er omhandlet i stk. 1, skal desuden indeholde følgende oplysninger:
 - a) oplysninger med henblik på identificering af den aflyttede person
 - b) en angivelse af den ønskede varighed af aflytningen, og
 - c) fyldestgørende tekniske data, navnlig målets identitet, for at sikre, at den europæiske efterforskningskendelse kan fuldbyrdes.
4. Udstedelsesmyndigheden anfører i sin kendelse årsagerne til, hvorfor den mener, at den anførte efterforskningsforanstaltning er relevant for den pågældende straffesag.
5. Ud over de grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse, der er omhandlet i artikel 11, kan fuldbyrdelse af en europæisk efterforskningskendelse som omhandlet i stk. 1 også afslås, når den pågældende efterforskningsforanstaltning ikke ville være tilladt i en tilsvarende national sag. Fuldbyrdesstaten kan gøre de samme betingelser gældende for dens samtykke, som den ville stille i en tilsvarende national sag.
6. En europæisk efterforskningskendelse som omhandlet i stk. 1 kan fuldbyrdes ved:
 - a) øjeblikkelig overførsel af telekommunikation til udstedelsesstaten, eller
 - b) aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel af resultatet af aflytningen af telekommunikation til udstedelsesstaten.Udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdesmyndigheden rådfører sig med hinanden for at nå til enighed om, hvorvidt aflytningen udføres i overensstemmelse med litra a) eller b).
7. Ved udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse som omhandlet i stk. 1 eller under aflytningen kan udstedelsesmyndigheden, når særlige grunde taler herfor, også anmode om en udskrift, afkodning eller afkryptering af optagelsen, med forbehold af fuldbyrdesmyndighedens tilsagn.
8. Omkostninger, der hidrører fra anvendelsen af denne artikel, afholdes i overensstemmelse med artikel 21, bortset fra omkostninger i forbindelse med udskrift, afkodning og afkryptering af de aflyttede kommunikationer, som afholdes af udstedelsesstaten.

Artikel 31

Underretning af den medlemsstat, hvor den person, der er genstand for aflytningen, befinder sig, og hvis tekniske assistance ikke er nødvendig

1. Hvis aflytningen af telekommunikation er godkendt af den kompetente myndighed i en medlemsstat med henblik på at udføre en efterforskningsforanstaltning, og telekommunikationsadressen på den person, der er genstand for aflytningen, som er anført i den lovmæssige beslutning om aflytning, anvendes på en anden medlemsstats område, uden at der er behov for teknisk assistance fra denne medlemsstat til at gennemføre aflytningen, underretter den første medlemsstat (den »aflyttende medlemsstat«) den kompetente myndighed i den anden medlemsstat (den »underrettede medlemsstat«) om aflytningen:
 - a) inden aflytningen i de tilfælde, hvor den kompetente myndighed i den aflyttende medlemsstat på tidspunktet for beordringen af aflytningen er bekendt med, at den person, der er genstand for aflytningen, befinder sig eller vil befinde sig på den underrettede medlemsstats område
 - b) under aflytningen, eller efter at aflytningen er blevet udført, umiddelbart efter, at den bliver klar over, at den person, der er genstand for aflytningen, befinder sig på den underrettede medlemsstats område eller har befundet sig der under aflytningen.

2. Den underretning, der er omhandlet i stk. 1, udføres ved hjælp af formularen i bilag C.
3. Den kompetente myndighed i de underrettede medlemsstater kan, hvis aflytningen ikke ville være tilladt i en tilsvarende national sag, hurtigst muligt og senest 96 timer efter modtagelsen af den underretning, der er omhandlet i stk. 1, meddele den kompetente myndighed i den aflyttende medlemsstat:
 - a) at aflytningen ikke må udføres eller skal afsluttes, og
 - b) om nødvendigt, at det materiale, der er blevet aflyttet, mens den person, der er genstand for aflytningen, befandt sig på den pågældende stats område, ikke må anvendes, eller kun må anvendes på betingelser, som den fastsætter. Den kompetente myndighed i den underrettede medlemsstat meddeler den kompetente myndighed i den aflyttende medlemsstat begrundelsen for disse betingelser.
4. Artikel 5, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på den underretning, der er omhandlet i stk. 2.

KAPITEL VI

FORELØBIGE FORANSTALTNINGER

Artikel 32

Foreløbige foranstaltninger

1. Udstedelsesmyndigheden kan udstede en europæisk efterforskningskendelse for at træffe enhver foranstaltning med henblik på foreløbigt at forhindre, at en genstand, der kan anvendes som bevismateriale, destrueres, omdannes, fjernes, overføres eller bortskaffes.
2. Fuldbyrdelsesmyndigheden træffer beslutning om denne anmodning og meddeler sin beslutning om den foreløbige foranstaltning snarest muligt og, hvis det overhovedet er muligt, inden 24 timer efter modtagelsen af den europæiske efterforskningskendelse.
3. Når der anmodes om en foreløbig foranstaltning, som omhandlet i stk. 1, angiver udstedelsesmyndigheden i den europæiske efterforskningskendelse, om bevismaterialet skal overføres til udstedelsesstaten eller forblive i fuldbyrdelsesstaten. Fuldbyrdelsesmyndigheden anerkender og fuldbyrder den europæiske efterforskningskendelse og overfører bevismaterialet i overensstemmelse med de i nærværende direktiv fastlagte procedurer.
4. Når en europæisk efterforskningskendelse i overensstemmelse med stk. 3 ledsages af en instruktion om, at bevismaterialet skal forblive i fuldbyrdelsesstaten, angiver udstedelsesmyndigheden datoen for ophævelse af den foreløbige foranstaltning, der er omhandlet i stk. 1, eller den forventede dato for fremsendelse af anmodningen om, at bevismaterialet skal overføres til udstedelsesstaten.
5. Når fuldbyrdelsesmyndigheden har hørt udstedelsesmyndigheden, kan den i overensstemmelse med national ret og praksis fastsætte passende betingelser på baggrund af sagens omstændigheder for at begrænse den periode, hvor den foreløbige foranstaltning, der er omhandlet i stk. 1, vil blive opretholdt. Hvis den i overensstemmelse med disse betingelser ønsker at ophæve den foreløbige foranstaltning, underretter fuldbyrdelsesmyndigheden udstedelsesmyndigheden, der skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger. Udstedelsesmyndigheden meddeler straks fuldbyrdelsesmyndigheden, at den foreløbige foranstaltning i stk. 1 er blevet ophævet.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33

Meddelelser

1. Senest den 22. maj 2017 giver hver medlemsstat Kommissionen oplysninger om følgende:
 - a) den eller de myndigheder, der i overensstemmelse med dens nationale ret er kompetent(e) i henhold til artikel 2, litra c) og d), når denne medlemsstat er udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten
 - b) hvilket sprog der i henhold til artikel 5, stk. 2, accepteres i forbindelse med en europæisk efterforskningskendelse
 - c) oplysninger vedrørende den eller de udpegede centrale myndigheder, hvis medlemsstaten ønsker at benytte sig af muligheden i artikel 7, stk. 3. Disse oplysninger er bindende for myndighederne i udstedelsesstaten.

2. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen listen over nødvendige dokumenter, som den vil kræve i henhold til artikel 22, stk. 4.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle efterfølgende ændringer vedrørende de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger.
4. Kommissionen stiller de i henhold til denne artikel modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for det europæiske retlige netværk. Det europæiske retlige netværk stiller oplysningerne til rådighed på det websted, der er nævnt i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA ⁽¹⁾.

Artikel 34

Forbindelse med andre retlige instrumenter, aftaler og ordninger

1. Dette direktiv træder fra den 22. maj 2017 i stedet for de tilsvarende bestemmelser i følgende konventioner, der finder anvendelse mellem de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, uden at dette berører disse bestemmelsers anvendelse mellem medlemsstaterne og tredjelande og anvendelsen af overgangsbestemmelsen i overensstemmelse med artikel 35:
 - a) Europarådets europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959 samt dens to tillægsprotokoller og de bilaterale aftaler, der er indgået i henhold til artikel 26 i denne konvention
 - b) konvention om gennemførelse af Schengenaftalen
 - c) konvention om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og protokollen.
2. Dette direktiv træder i stedet for rammeafgørelse 2008/978/RIA for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv. Dette direktiv træder i stedet for bestemmelser i rammeafgørelse 2003/577/RIA for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, med hensyn til indefrysning af bevismateriale.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2008/978/RIA og, med hensyn til indefrysning af bevismateriale, rammeafgørelse 2003/577/RIA som henvisninger til nærværende direktiv.

3. Som supplement til dette direktiv kan medlemsstaterne kun indgå eller fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger med andre medlemsstater efter den 22. maj 2017, for så vidt disse gør det muligt yderligere at styrke målene for dette direktiv og bidrager til at forenkle eller yderligere lette procedurerne for indsamling af bevismateriale, og for så vidt sikkerhedsniveauet i dette direktiv overholdes.
4. Medlemsstaterne meddeler senest den 22. maj 2017 Kommissionen, hvilke af de eksisterende aftaler og ordninger som nævnt i stk. 3 de fortsat ønsker at anvende. Medlemsstaterne underretter også Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 3 senest tre måneder efter undertegnelsen af disse.

Artikel 35

Overgangsbestemmelser

1. Anmodninger om gensidig retshjælp modtaget inden den 22. maj 2017 vil fortsat være reguleret af de eksisterende instrumenter om gensidig retshjælp i straffesager. Afgørelser om at indefryse bevismateriale i henhold til rammeafgørelse 2003/577/RIA modtaget inden den 22. maj 2017 reguleres også af nævnte rammeafgørelse.
2. Artikel 8, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på den europæiske efterforskningskendelse efter en afgørelse om indefrysning truffet i henhold til rammeafgørelse 2003/577/RIA.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om det europæiske retlige netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

*Artikel 36***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv senest den 22. maj 2017.
2. Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler senest den 22. maj 2017 Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, som dette direktiv pålægger dem, i national ret.

*Artikel 37***Rapport om anvendelsen**

Kommissionen forelægger senest fem år efter den 21. maj 2014 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv på grundlag af både kvalitative og kvantitative oplysninger, herunder navnlig en evaluering af dets indvirkning på samarbejdet i straffesager og beskyttelsen af personer, samt om gennemførelsen af bestemmelserne om aflytning af telekommunikation i lyset af den tekniske udvikling. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag til ændringer af dette direktiv.

*Artikel 38***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 39***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

K. KOURKOULAS

Formand

—

BILAG A

EUROPÆISK EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Denne europæiske efterforskningskendelse er udstedt af en kompetent myndighed. Udstedelsesmyndigheden bekræfter, at udstedelsen af denne europæiske efterforskningskendelse er nødvendig og står i rimeligt forhold til formålet med de sager, der angives heri, under hensyn til den mistænkte eller tiltaltes rettigheder, og at der kunne være blevet udstedt kendelse om de ønskede efterforskningsforanstaltninger under de samme omstændigheder i en lignende national sag. Jeg anmoder om, at den eller de nedennævnte efterforskningsforanstaltninger udføres under behørig hensyntagen til efterforskningens fortrolighed, og at de bevismidler, der opnås som et resultat af fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse, bliver overført.

AFSNIT A:

Udstedelsesstat:

Fuldbyrdesstat:

AFSNIT B: **Hastesag**

Angiv, om der er tale om en hastesag på grund af

- bevismateriale tilbageholdes eller destrueres
 nært forestående retssag
 anden årsag

Præciseres nedenfor:

Fristerne for fuldbyrdelse af den europæiske efterforskningskendelse er fastsat i direktiv 2014/41/EU. Hvis det imidlertid er nødvendigt med en kortere eller specifik tidsfrist, angives datoen sammen med en begrundelse af årsagen:

.....

AFSNIT C: Den eller de efterforskningsforanstaltninger, der skal udføres

1. Beskriv den ønskede bistand/den eller de ønskede efterforskningsforanstaltninger, OG angiv, hvis det er relevant, om der er tale om en af følgende efterforskningsforanstaltninger:

.....

- Fremskaffelse af oplysninger eller bevismateriale, der allerede er i fuldbyrdesmyndighedens besiddelse
 Fremskaffelse af oplysninger fra politiets eller de judicielle myndigheders databaser
 Afhøring
 vidne
 ekspert
 mistænkte eller tiltalte
 offer
 tredjemand
 Identificering af personer, der har abonnement på et bestemt telefonnummer eller en bestemt IP-adresse
 Midlertidig overførsel af en person, der er i fuldbyrdesstatens varetægt
 Midlertidig overførsel af en person, der er i fuldbyrdesstatens varetægt

- Afhøring ved hjælp af videokonference eller anden audiovisuel transmission
- vidne
 - ekspert
 - mistænkte eller tiltalte
- Afhøring ved hjælp af telefonkonference
- vidne
 - ekspert
- Oplysninger om bankkonti og andre finansielle konti
- Oplysninger om bankkonti og andre finansielle transaktioner
- Efterforskningsforanstaltninger, der medfører indsamling af bevismateriale i realtid, løbende og over en vis periode
- overvågning af banktransaktioner eller andre finansielle transaktioner
 - kontrollerede leverancer
 - andet
- Diskrete undersøgelser
- Aflytning af telekommunikation
- Foreløbige foranstaltninger for at forhindre, at genstande, der kan anvendes som bevismateriale, destrueres, omdannes, flyttes, overføres eller bortskaffes.

AFSNIT D: Forhold til tidligere europæisk efterforskningskendelse

Angiv, hvorvidt denne europæiske efterforskningskendelse supplerer en tidligere europæisk efterforskningskendelse. Anfør i givet fald oplysninger, der kan identificere den tidligere europæiske efterforskningskendelse (datoen for udstedelsen af den europæiske efterforskningskendelse, oplysning om, hvilken myndighed den er sendt til, og, hvis en sådan findes, datoen for fremsendelsen af den europæiske efterforskningskendelse og udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndighedernes referencenumre).

.....

Angiv, hvis det er relevant, hvis der allerede er sendt en europæisk efterforskningskendelse til en anden medlemsstat i samme sag.

.....

AFSNIT E: Den berørte persons identitet

1. Angiv alle kendte oplysninger om identiteten af den eller de i) fysiske eller ii) juridiske personer, der er berørt af efterforskningsforanstaltningen (hvis mere end én person er berørt, angives oplysningerne for hver person):

i) Fysisk(e) person(er)

Navn:

Fornavn(e):

Evt. andre relevante navne:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer:

Identitetsdokumentets (ID-kort, pas) type og nummer, hvis det findes:

.....

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, angives den sidste kendte adresse:

.....

Sprog, som personen forstår:

.....

ii) Juridisk(e) person(er)

Navn:

Retsform:

Evt. kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

.....

Officielt hjemsted:

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

Navn på den juridiske persons repræsentant

Beskriv den berørte persons nuværende rolle i sagen:

 mistænkt eller tiltalt offer vidne ekspert tredjemand andet (angiv hvilken):

2. Hvis efterforskningsforanstaltningen skal udføres på en anden adresse end den ovenstående, angives denne:

.....

.....

3. Angiv andre oplysninger, som kan bistå fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse:

.....

.....

AFSNIT F: Type sag, som den europæiske efterforskningskendelse er udstedt til:

- a) straffesager, der er anlagt af eller som kan anlægges for en judiciel myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens nationale ret, eller
- b) sag anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale ret, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager, eller
- c) sag anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale ret, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager
- d) i forbindelse med sager som omhandlet i litra a), b) og c), der vedrører strafbare handlinger eller overtrædelser, som en juridisk person kan drages til ansvar for eller straffes for i udstedelsesstaten.

AFSNIT G: Begrundelse for udstedelse af den europæiske efterforskningskendelse

1. En kort fremstilling af de faktiske omstændigheder

Angiv årsagerne til, hvorfor den europæiske efterforskningskendelse er udstedt, herunder en kort fremstilling af de tilgrundliggende omstændigheder, en beskrivelse af det forhold, der er påtalt eller under efterforskning, det stadium, som efterforskningen er nået til, begrundelser for eventuelle risikofaktorer og andre relevante oplysninger.

.....

.....

.....

2. Art og strafferetlig klassificering af den eller de begåede overtrædelser, som denne europæiske efterforskningskendelse er udstedt for, samt den relevante retsforordning/lov:

.....
.....
.....

3. Kan overtrædelserne, som den europæiske efterforskningskendelse er udstedt for, straffes i udstedelsesstaten med en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år som fastlagt i udstedelsesstatens lovgivning, og fremgår den af listen over overtrædelser herunder? (Sæt kryds i det relevante felt)

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- medvirken til ulovlig indrejse eller ulovligt ophold
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage

AFSNIT H: Supplerende krav for visse foranstaltninger

Udfyld de afsnit, der er relevante for den eller de ønskede efterforskningsforanstaltninger:

AFSNIT H1: Overførsel af en varetægtsfængslet

1) Hvis der anmodes om midlertidig overførsel til udstedelsesstaten af en varetægtsfængslet med henblik på efterforskningen, angives det, om den pågældende har givet sit samtykke til denne foranstaltning:

Ja Nej Jeg anmoder om, at den pågældende samtykke søges indhentet

2) Hvis der anmodes om midlertidig overførsel til fuldbyrdelsesstaten af en varetægtsfængslet med henblik på efterforskning, angives det, om den pågældende har givet sit samtykke til denne foranstaltning:

Ja Nej

AFSNIT H2: Video- eller telefonkonference eller anden audiovisuel transmission

Hvis der anmodes om afhøring ved hjælp af videokonference eller telefonkonference eller anden audiovisuel transmission, angives:

navnet på den myndighed, der skal foretage afhøringen (kontaktoplysninger/sprog):

.....

begrundelsen for at anmode om denne foranstaltning :

.....

a) Afhøring ved hjælp af videokonference eller anden audiovisuel transmission :

Mistænkte eller tiltalte har givet sit samtykke

b) Afhøring ved hjælp af telefonkonference

AFSNIT H3: Foreløbige foranstaltninger

Hvis der anmodes om en foreløbig foranstaltning for at forhindre, at genstande, der kan anvendes som bevismateriale, destrueres, omdannes, flyttes, overføres eller bortskaffes, angives det, om:

genstanden skal overføres til udstedelsesstaten

genstanden skal blive i fuldbyrdelsesstaten: Angiv den forventede dato:

for ophævelse af den foreløbige foranstaltning:

for indgivelse af en efterfølgende anmodning vedrørende genstanden:

AFSNIT H4: Oplysninger om bankkonti og andre finansielle konti

1) Hvis der anmodes om oplysninger om bankkonti eller andre finansielle konti, som den pågældende har eller kontrollerer, angives det for hver af dem årsagerne til, hvorfor De mener, at foranstaltningen er relevant for straffesagen, og på hvilket grundlag De formoder, at banker i fuldbyrdelsesstaten fører kontiene:

Oplysninger om bankkonti, som den pågældende har, eller til hvilke den pågældende har fuldmagt

Oplysninger om andre finansielle konti, som den pågældende har, eller til hvilke den pågældende har fuldmagt

.....

.....

.....

.....

2) Hvis der anmodes om oplysninger om banktransaktioner eller andre finansielle transaktioner, angives det for hver af dem årsagerne til, hvorfor De mener, at foranstaltningen er relevant for straffesagen:

Oplysninger om banktransaktioner

Oplysninger om andre finansielle transaktioner

.....

Angiv den relevante periode og de pågældende konti:

.....

AFSNIT H5: Efterforskningsforanstaltninger, der medfører indsamling af bevismateriale i realtid, løbende og over en vis periode

Hvis der anmodes om en sådan efterforskningsforanstaltning, angives årsagerne til, hvorfor De mener, at de ønskede oplysninger er relevante for straffesagen :

.....

AFSNIT H6: Diskrete undersøgelser

Hvis der anmodes om diskret undersøgelse, angives årsagerne til, hvorfor De mener, at efterforskningsforanstaltningen er relevant for straffesagen :

.....

AFSNIT H7: Aflytning af telekommunikation

1) Hvis der anmodes om aflytning af telekommunikation, angives årsagerne til, hvorfor De mener, at efterforskningsforanstaltningen er relevant for straffesagen:

.....

2) Angiv følgende oplysninger :

a) oplysninger med henblik på identificering af den person, der er genstand for aflytningen :

.....

b) den ønskede varighed af aflytningen :

.....

c) tekniske data (navnlig målets identitet, f.eks. mobiltelefon, fastnettelefon, e-mailadresse, internetforbindelse) for at sikre, at den europæiske efterforskningskendelse kan fuldbyrdes :

.....

3) Angiv den foretrukne fuldbyrdelsesmetode :

Øjeblikkelig overførsel

Optagelse og efterfølgende overførsel

Angiv, om De også ønsker en udskrift, afkodning eller afkryptering af det aflyttede materiale (*):

.....

(*) Vær opmærksom på, at udgifter til udskrift, afkodning eller afkryptering afholdes af udstedelsesstaten.

AFSNIT I: Formkrav og procedurer med henblik på fuldbyrdelse

1. Sæt kryds og udfyld, hvis det er relevant

Der anmodes om, at fuldbyrdelsesmyndigheden overholder følgende formaliteter og procedurer (...):

.....

2. Sæt kryds og udfyld, hvis det er relevant

Der anmodes om, at en eller flere embedsmænd fra udstedelsesstaten bistår med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse som støtte til de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten.

Embedsmændenes kontaktoplysninger:

.....

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres :

.....

AFSNIT J: Retsmidler

1. Angiv, om et retsmiddel allerede er søgt anvendt mod udstedelsen af en europæisk efterforskningskendelse, og angiv i så fald yderligere oplysninger (beskrivelse af retsmidlet, herunder de nødvendige skridt og tidsfrister):

.....

2. Myndighed i udstedelsesstaten, der kan give flere oplysninger om procedurerne for anvendelse af retsmidler i udstedelsesstaten, og om muligheden for retshjælp, tolkning og oversættelse:

Navn:

Evt. kontaktperson:

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

E-mail:

AFSNIT K: Oplysninger om den myndighed, der har udstedt den europæiske efterforskningskendelse

Sæt kryds ved den type myndighed, der har udstedt kendelsen :

judicial myndighed

(*) enhver anden kompetent myndighed som defineret i udstedelsesstatens lovgivning

(*) Udfyld også afsnit L

Myndighedens navn:

.....

Navn på repræsentant / kontaktpunkt:

.....

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med udstedelsesmyndigheden:

.....

Hvis forskellig fra ovenstående, kontaktoplysninger på den eller de personer, der skal kontaktes for supplerende oplysninger eller med henblik på praktiske ordninger for overførsel af bevismateriale:

Navn / Titel / Organisation:

Adresse:.....

E-mail/ tlf. nr.:

Den udstedende myndigheds og/eller dennes repræsentants underskrift, der bekræfter, at den europæiske efterforskningskendelses indhold er nøjagtigt og korrekt:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Evt. officielt stempel:

AFSNIT L: Oplysninger om den judicielle myndighed, der har godkendt den europæiske efterforskningskendelse

Angiv den type judicielle myndighed, der har godkendt denne europæiske efterforskningskendelse:

- a) dommer eller domstol
- b) undersøgelsesdommer
- c) offentlig anklager

Officiel betegnelse på godkendelsesmyndigheden:

.....

Navnet på dens repræsentant :

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Sagsnummer:

Adresse:.....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer).....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer).....

E-mail:.....

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med godkendelsesmyndigheden:

.....

Angiv, om hovedkontaktpunktet for fuldbyrdelsesmyndigheden bør være:

- udstedelsesmyndigheden
- godkendelsesmyndigheden

Underskrift og oplysninger om godkendelsesmyndigheden

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Evt. officielt stempel:

BILAG B

BEKRÆFTELSE AF MODTAGELSEN AF EN EUROPÆISK EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Denne formular udfyldes af myndigheden i den fuldbyrdsstat, der har modtaget nedennævnte europæiske efterforskningskendelse.

<p>A) DEN RELEVANTE EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE Den myndighed, der har udstedt den europæiske efterforskningskendelse:</p> <p>.....</p> <p>Sagsnummer:</p> <p>Udstedelsesdato:</p> <p>Dato for modtagelse:</p>
<p>B) DEN MYNDIGHED, DER HAR MODTAGET DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE ⁽¹⁾ Den kompetente myndigheds officielle betegnelse:</p> <p>.....</p> <p>Navnet på den kompetente myndigheds repræsentant:</p> <p>.....</p> <p>Funktion (titel/stilling):</p> <p>.....</p> <p>Adresse:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer).....</p> <p>Fax nr.: (landekode) (områdenummer).....</p> <p>E-mail:.....</p> <p>Sagsnummer :</p> <p>Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med myndigheden:</p> <p>.....</p>
<p>C) (HVOR DET ER RELEVANT) DEN KOMPETENTE MYNDIGHED, TIL HVEM DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE ER OVERFØRT AF MYNDIGHEDEN UNDER B) Myndighedens officielle betegnelse:</p> <p>.....</p> <p>Navnet på den kompetente myndigheds repræsentant:</p> <p>.....</p> <p>Funktion (titel/stilling):</p> <p>.....</p> <p>Adresse:</p> <p>.....</p> <p>Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer).....</p> <p>Fax nr.: (landekode) (områdenummer).....</p> <p>E-mail:.....</p> <p>Overførselsdato:</p> <p>Sagsnummer:</p> <p>Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:</p> <p>.....</p>

⁽¹⁾ Dette afsnit udfyldes af hver myndighed, der har modtaget den europæiske efterforskningskendelse. Denne forpligtelse påhviler den myndighed, der er kompetent til at anerkende og fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse, og, hvor det er relevant, den centrale myndighed eller den myndighed, der har overført den europæiske efterforskningskendelse til den kompetente myndighed.

D) ANDRE OPLYSINGER, DER KAN VÆRE RELEVANTE FOR UDSTEDELSESMYNDIGHEDEN:

.....
.....
.....

E) UNDERSKRIFT OG DATO

Underskrift:

Dato:

Evt. officielt stempel:

BILAG C

UNDERRETNING

Denne formular anvendes til at underrette medlemsstaten om den aflytning af telekommunikation, der vil blive, er ved at blive eller er blevet udført på dens område uden dens tekniske assistance. Jeg underretter hermed (den underrettede medlemsstat) om aflytningen.

A) ⁽¹⁾ DEN KOMPETENTE MYNDIGHED

Officiel betegnelse på den kompetente myndighed i den aflyttende medlemsstat:

.....

Navnet på den kompetente myndigheds repræsentant:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Adresse:

.....

.....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer).....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer).....

E-mail:.....

Sagsnummer:

Udstedelsesdato:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med myndigheden:

.....

B) OPLYSNINGER VEDRØRENDE AFLYTNINGEN

I) Oplysninger om status: Denne underretning finder sted (afkryds)

- før aflytningen
- under aflytningen
- efter aflytningen

II) (Forventet) varighed af aflytningen (i det omfang udstedelsesmyndigheden har kendskab til det):

....., fra

III) Mål for aflytningen: (telefonnummer, IP-nummer eller e-mail)

.....

IV) De berørte personers identitet

Angiv alle oplysninger, i det omfang de er kendt, om identiteten af den eller de i) fysiske eller ii) juridiske personer, mod hvilke der anlægges eller kan anlægges sag:

i) Fysisk(e) person(er)

Navn:.....

Fornavn(e):

Evt. andre relevante navne:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller nationalsikringsnummer:.....

⁽¹⁾ Den myndighed, der anføres her, er den, der bør kontaktes ved yderligere korrespondance med udstedelsesstaten.

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, angives den sidste kendte adresse:

.....

Sprog, som personen forstår:

.....

ii) Juridisk(e) person(er)

Navn:

Retsform:

Evt. kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

.....

Officielt hjemsted:

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

Navn og kontaktoplysninger for repræsentanten for den juridiske person:

V) Oplysninger vedrørende formålet med denne aflytning:

Angiv alle nødvendige oplysninger, herunder en beskrivelse af sagen, den strafferetlige klassificering af overtrædelsen eller overtrædelserne og den relevante retsforskrift/lov, så den underrettede myndighed bliver i stand til at vurdere følgende:

- om aflytningen ville være tilladt i en lignende national sag, og om det fremskaffede materiale kan anvendes i en retssag
- hvis aflytningen allerede har fundet sted, om materialet kan anvendes i en retssag

.....

.....

.....

.....

.....

Bemærk, at enhver indvending mod aflytningen eller anvendelsen af allerede aflyttet materiale skal ske senest 96 timer efter modtagelsen af denne underretning.

C) UNDERSKRIFT OG DATO

Underskrift:

Dato:

Evt. officielt stempel:

BILAG D

DE KATEGORIER AF LOVOVERTRÆDELSE, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 11

- deltagelse i en kriminel organisation
 - terrorisme
 - menneskehandel
 - seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
 - ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
 - ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
 - bestikkelse
 - svig, herunder svig, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
 - hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
 - falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
 - internetkriminalitet
 - miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
 - medvirken til ulovlig indrejse eller ulovligt ophold
 - forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
 - ulovlig handel med menneskeorganer og -væv
 - bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
 - racisme og fremmedhad
 - organiseret eller væbnet røveri
 - ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
 - bedrageri
 - afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
 - efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
 - forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
 - forfalskning af betalingsmidler
 - ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
 - ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
 - handel med stjalne motorkøretøjer
 - voldtægt
 - forsætlig brandstiftelse
 - strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
 - skibs- eller flykapring
 - sabotage.
-